

«Diada de pregaries» en que fou convertida la típica Festa de l'Aparició de Santa Maria del Collell, per raó de les circumstàncies sanitàries, malgrat no haver-li donat el complement extern que altres anys havia tingut, semblaria producte del nostre entusiasme per l'esplet de devoció collellenca que ella significava. Per-xó preferim copiar la ressenya del diari *El Norte*, de Girona, al que, aixís com als demés que de la festa s'ocupen, agraim de cor l'interés que demostren per les coses del Collell:

«**Els cultes.**—Preparada la festa amb el solemniat cant de Completes, salmejades per tota la Comunitat collellenca en el chor improvisat al peu del altar major, es començà la diada amb missa de comunió general quina plàtica digué el professor doctor Rabassa.

»A l'ofici solemne celebrà el Director del Collell Mn. Corcoy assistit dels professors Mn. Gratacós i Mn. Gábana. La multitud de col·legials i seminaristes alternaven amb el chor sacerdotal les armòniques cadencies de la missa gregoriana «Cum júbilo» i a l'ofertori la melodia «Salve Mater» amb acompanyament tot d'orgue.

»En lloc de distinció prengueren seient les autoritats civils i eclesiàstiques de la comarca amb llurs respectives insignies, honorant cada any amb la seva assistència la festa principal del Santuari de Santa Maria del Collell.

»Finit l'ofici, en l'ampli menjador de la Hostatgeria el Director presidi el dinar amb que l'Establiment obsequia a les autoritats assistents a la festa.

»Per plausible acord i a fi de servir l'excel·lent estat sanitari del Collell evitant el contagi amb persones procedents de llocs infectats de la epidemia, s'havia privat enguany l'assistència de les famílies dels pensionistes.

»**La processó.**—A mida que avançava el dia, s'esparrecaven els núvols deixant lluir el sol que amarava de consoladora claror la simpàtica festa.

»Els pobles tots de la rodalia plegaren llurs treballades per assistir a la magna processó de pregaries. No hi mancaren tampoc els petits alumnes dels Col·legis de Mieras. La gernació omplia el sant temple i s'esbandia per el pati de la Església.

»Finit el rés del Rosari el Dr. Pagès pronuncià un sermó plè d'oportunitat. Senyalà els flagells de la guerra i de la epidemia com a castics dels pecats de la humanitat i presentà la Verge del Collell com a Intercessora en les públiques calamitats. Amb paraules eternidores incitá als pobles de la Comarca a pregar per la lliberació de les nacions dels flagells que els engunien.

»Després del sermó s'organitzá la processó durant la qual fou cantada la lletania lauretana. El pati del Collell era un formigueix. La veneranda Imatge fou passejada triomfalment i arréu escampá perfums de concoladora benedició. En entrar al seu temple la Verge, la multitud esclatá amb el cant fervorós de la «Salve Regina» i les entusiastes modulacions dels «Goigs» del Collell d'enternidors accents.

»La solemniat processó —quin penó principal portá el distingit propietari de la comarca don Narcís Casademont— fou presidida per el senyor Director del Collell Mossén Corcoy qui actuava de preste assistit dels Rnts. Gratacós i Bastons, párrocs de Mieras i Torn respectivament i per els Ajuntaments en incorporació dels pobles de la rodalia.»

Pèrdua sentida.—A Olot passá d'arquesta vida mortal a la sempiterna, curull de mérits i d'afectes amistosos, el volgut sacerdot beneficiat de la Catedral, Mn. Lluís Riera llla (q. e. p. d.)

Era el finat una gloria del nostre Bisbat, model de tots en el zel pràctic, havent encaminat ses activitats sobressortins —entre altres— a la Gran Obra de la Premsa Catòlica, posant el nom de la Diócesi gironina entre els mes enlairats de la moderna Creuada.

El Casal del Collell s'honorava havent-lo tingut en son Claustre havent conservat sempre tendre devoció a la que fou un jorn Regina de ses tasques docents.

Al Cel siga el sant sacerdot i bon amic i rebi tota sa familia el nostre pèsam més sentit.

La Bibliofeca.—Ultimament han ingressat a la nostra Biblioteca la